

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Henrici Canisi[i] Noviomagi, Belgæ, Jn Academia
Ingolstadiensi SS. Canonum Profess. Ordinarii & Primarii,
Opera Quæ De Ivre Canonico Reliqvit**

Canisius, Heinrich

Coloniae Agrippinae, 1662

In Cap. Si vero 8.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62169](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62169)

nihil inde sperantes; *Et d. c. 1. Et c. Coniulio 10. inf. De usur. xv. quast. 3. per tot.* Atque hujus sententia sunt Panorm. Berojus, Ananias in *c. 1. inf. De usur.* Raph. Cumanus *Conj. 19. in fine.* Bald. in *l. 1. C. De distract. pig. Covarr. Variar. Resol. lib. 3. c. 1. num. 3. Et D. Thomas 2. 2. quast. 78. art. 2. ad 6.* Nisi quoddam hodie quidam adversarii sive imperiti SS. Canonum, vel ut factum quomodo libet excusent, variam distinctionem utantur, ut videre est apud Garl. & Menoch. *locis cit.* atque alios alibi.

Unde non obstant leges supra in contrarium allatae, quia hæc intelligendæ sunt secundum jus civile: ut enim jus civile admittit usuram, ita & fructus pignorum, in vicem usurarum. At jus Canonicum repugnat, propter peccatum, ob quod à jure civili merito receditur, & adheretur juri Canonico, *c. fin. vers. cum generaliter inf. De prescript.* Deductis tamen expensis, ut ante dictum est, tum etiam interesse lucris cessantis & damni emergentis: quæ omnia ex fructibus pignoris rectè deducit & reservat sibi creditor, ob æquitatem rei, ne in damno verteretur creditor, & officium suum sibi damnosum sit, *per jura vulg.*

7 Quare rectius fecerit creditor, in hoc pacto antichresios evitando, ut rom, quæ pignori desti-

nata est à creditore, emat sibi certo pretio, adiecto pacto revenditionis, sive restitutionis, ut scilicet quando cumque debitor eam recuperare velit, id possit eodem pretio, *juxta l. 2. C. De pact. inter empt. Et vend.* Quod pactum vulgò vocatur retro venditionis, sive, ut ego malim, restitutionis, sicut rectè monet Soto *De just. Et jure lib. 6. quast. 1. art. 2. in fine.* Nam hanc emptionem unà cum tali pacto nullus rectè improbavit, cum creditor per emptionem & traditionem rei fructus percipiat, non ex aliena sibi oppignorata, sed ex sua *re. l. Qui scit 2. D. De usuris.* Nisi hæc emptio fiat in fraudem usurarum, id est, ut si creditor rem quidem paratus erat in pignus recipere, unà cum lucro fructuum, sed, ne in hoc vitium antichresios incideret, maluit rem emere cum pacto retrovendendi sive restituendi rem, ubi pretium redderetur à debitore. Verum hoc in conscientia fore: nisi contra apertè probeatur, cum in fraudem usurarum rem potius emisse; † cum is qui in fraudem legis facit, comparetur ei, qui expressè facit contra legem, *l. 5. C. De legib. l. Contra 9. Et 30. D. eod. tit.* Vide latius Tiraq. *De retractu convent. in Præfat. num. 2. Et 3.*

In Cap. Si vero 8.

Hoc Capite agitur de iuramento per metum extorto, de quo commodius in *c. Cum*

coningat 28. inf. h. tit.

In Cap. Ex rescripto 9.

SUMMARI A.

1. Facti species.
2. Obligatio obstagii & datio in obsidem turpis non est.
3. Obligatio ad carcereos valet.
4. Carcer tamen privatus à jure interdicitur.
5. Homo liber detineri pro delicto non potest.
6. Modus adjectus legato, ne legatarius à monumento discedat, *Et c. cur rejiciatur.*
7. Arresta in personas debitorum extraneorum turpiter introduci.
8. Monachi an & quando dari in obsides possint.

Singularis huius Capituli decisio est, ex quo rectè deducitur, quoddam quis obligare se possit de sistendo vel perseverando certo in loco, donec promissioni à se factæ satisfiat. † Nam cum Abbas quidam, propter pecuniam à se murdum sumptam, constituisset ex Monachis suis ob-

fides, & in defectum eorum V. cum uxore sua; qui omnes iurati obstrinxerant se ad certum locum (textus vocat obstagium, verbo Italico) donec pecunia mutua refunderetur: rescribit S. Pont. eos monendos & compellendos esse ad observationem iuramenti.

Igitur hoc loco docemur, obligationem obstagii turpem non esse, sed valere, etsi iuramentum non accesserit, cum alioqui iuramentum non valeret, propter Juris regulam, Non est obligatorium contra bonos mores præstitum iuramentum, *c. Non est oblig. De R. l. in 6.* Idem de obsidibus probat textus in *c. Exposita 11. sup. De arbit. Et in l. Nec non 8. D. Ex quibus caus. majores.* Bald. in *l. 2. num. 4. C. Qui filios distrax.* quem sequitur Felin. *hic num. 7. Et 8.* reiecta sententiâ Imolæ & Paporm, contrarium asserentium.

Quò